

Az ítélet továbbá jogbizonytalanságot teremt a különböző típusú eljárási intézkedések közötti különbségtétel tekintetében, ami a bizalmas dokumentumok valamely szerv által történő benyújtását érintő követelményre vagy azon körülményekre vonatkozik, amelyek között azok benyújtásának megtagadása az érintettel szemben felhasználható (pervezető intézkedések és bizonyítást elrendelő határozatok). A jelen ügyben a Közzolgálati Törvényszék a Bizottság álláspontját alapvetően félreértette, mivel az soha nem tagadta meg ezek benyújtását. A Bizottság sokkal inkább azt magyarázta el a Közzolgálati Törvényszéknek, hogy a releváns dokumentumokat nem tudja a Közzolgálati Törvényszék által elrendelt pervezető intézkedések alapján benyújtani, hanem az ítélező testület bizonyítást elrendelő határozatára vár.

2008. december 15-én benyújtott kereset – Bactria és Gutknecht kontra Bizottság

(T-561/08. sz. ügy)

(2009/C 55/67)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Németország), Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Németország) (képviselők: K. Van Maldegem és C. Mereu ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a kereset elfogadható és megalapozott;
- az Európai Közösséget kötelezze, hogy fizesse meg az összesen 3 912 569 EUR összegűre becsült kártérítést a felperesek által (i) az első felülvizsgálati rendelet 6. cikkének (2) bekezdése, a második felülvizsgálati rendelet és a 1451/2007/EK bizottsági rendelet jogsértő elfogadása miatt; vagy másodlagosan (ii) a Bizottság azon mulasztása miatt elszenvedett kárért, hogy nem fogadta el a felpereseket a biocid termékekről szóló irányelv alapján megillető adatvédelmi jogok védelmének és a visszaélések elkerülésének a felülvizsgálati program ideje alatti biztosításához szükséges intézkedéseket, illetve hogy fizessen meg minden más olyan költséget, amely a felperesnél jelen eljárás folyamán vagy a Bíróság előtt *ex aequo et bono* ezen túlmenően felmerül;
- másodlagosan hozzon közbenső ítéletet, amely szerint az Európai Közösség kártérítés fizetésére köteles az elszenvedett kár miatt, és kötelezze a feleket arra, hogy az ítélet keltétől számított elfogadható határidőn belül mutassák be a közöttük megállapodott kártérítési összegre vonatkozó számadatokat, vagy amennyiben egyezség nem jön létre, kötelezze a feleket

arra, hogy ugyanebben a határidőben nyújtsák be előterjesztéseiket a vonatkozó részletes számadatokról;

- kötelezze az Európai Közösséget, hogy fizessen meg a felperes részére a késedelmi kamat mértékével számított kompenzációs kamatot a kár bekövetkeztének időpontjától;
- kötelezze az Európai Közösséget, hogy fizessen meg a felperes részére évi 8 %-os, vagy a Bíróság által meghatározott más megfelelő mértékű késedelmi kamatot a kártérítés fizetendő összege után a Bíróság ítéletének keltétől a tényleges kifizetésig; és
- a Bizottságot kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek kérelmükkel az EK 235. cikk szerint kártérítést követelnek azért a kárért, amelyet a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 16. cikke (2) bekezdésében említett program első szakaszáról szóló, 2000. szeptember 7-i 1896/2000/EK bizottsági rendelet⁽²⁾ 6. cikkének (2) bekezdése, valamint a 2032/2003/EK bizottsági rendelet⁽³⁾ és a 1451/2007/EK bizottsági rendelet⁽⁴⁾ elfogadása következtében állítólag elszenvedtek.

Másodlagosan a felperesek kártérítést követelnek azért a kárért, amelyet állítólag amiatt szenvedtek el, hogy a Bizottság elmulasztotta biztosítani a 98/8/EK irányelv 12. cikkének megfelelően a bejelentők adatvédelmi jogainak védelmét. Előadják továbbá, hogy a Bizottság jogsértő magatartása következtében a felperesek által elszenvedett kár az első felperes vállalkozásának jelentős értékcsökkenéséből és abból az elmaradt haszonból (*lucrum cessans*) áll, amelyet az első felperes ért volna el az érintett biocid termékek és ezen biocid termékek által tartalmazott hatóanyagok értékesítésével, ha a Bizottság magatartása azt nem akadályozta volna meg.

A második felperes mint tag, és így az első felperes vállalkozásának tulajdonosa által állítólag elszenvedett káron kívül megéltetését is elveszítette. Végül a felperesek a késedelmi kamat mértékével számított kompenzációs kamatot is követelnek az állítólagos veszteségek bekövetkeztének időpontjától.

⁽¹⁾ A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 123., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 23. kötet, 3. o.).

⁽²⁾ A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikke (2) bekezdésében említett program első szakaszáról szóló, 2000. szeptember 7-i 1896/2000/EK bizottsági rendelet (HL L 228., 6. o., magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 30. kötet, 266. o.).

⁽³⁾ A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének (2) bekezdésében említett tízéves munkaprogram második szakaszáról, valamint az 1896/2000/EK rendelet módosításáról szóló, 2003. november 4-i 2032/2003/EK bizottsági rendelet (HL L 307., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 41. kötet, 92. o.).

⁽⁴⁾ A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének (2) bekezdésében említett 10 éves munkaprogram második szakaszáról szóló, 2007. december 4-i 1451/2007/EK bizottsági rendelet (HL L 325., 3. o.).